

Tadeusz Seniów

Ulim, pow. Gorzów Wlkp. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 6, 81-82

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ogółem w trakcie trzyletnich badań wydobyto ca 15 tys. fragmentów ceramiki, które zaliczyć można do typowego inwentarza naczyń kultury łużyckiej z przełomu epoki brązu i żelaza na Pomorzu Zachodnim. Wśród nielicznych zabytków brak ścisłych wyznaczników chronologicznych.

Prace wykopaliskowe na stanowisku zostały zakończone.

ŚWINICE-KOLONIA, pow. Łęczyca
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Zdzisław Kaszewski.
Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon
badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z IV
okresu epoki brązu.

Przeprowadzono badania na cmentarzysku kultury łużyckiej. Stanowisko położone jest w odległości 900 m na północ od wsi Kolonia-Świnice i 420 m na wschód od drogi Świnice-Grabów.

Przekopano obszar 750 m², odkryto 50 grobów ciałopalnych, które na podstawie obrządku pogrzebowego można podzielić na trzy typy: a/ groby popielnicowe czyste, b/ groby jamowe zawierające przepalone kości ludzkie i ułamki celowe rozbitych naczyń, c/ groby jamowe z przepalonymi kośćmi ludzkimi.

Odkryto 35 grobów popielnicowych. Zawierały one prócz popielnicy przeważnie po jednym naczyniu. Popielnice bardzo często przykryte były misami lub ułami kami uszkodzonych waz szerokootworowych.

Groby jamowe w liczbie 9 były znacznie bogaciej wyposażone w ceramikę, zawierały przeciętnie 3-4 naczynia, których ułamki tworzyły skupiska w koło przepalonych kości ludzkich. Pozostałe groby jamowe zawierały tylko przepalone kości ludzkie złożone w regularnych owalnych jamach.

Na podstawie form naczyń oraz obrządku pogrzebowego można ustalić chronologię tego cmentarzyska na IV okres epoki brązu oraz jego przynależność do środkowopolskiej grupy kultury łużyckiej.

ULIM, pow. Gorzów Wlkp.
Stanowisko 2

Muzeum w Gorzowie Wlkp.

Badania prowadził mgr Tadeusz Seniów.
Finansowało Muzeum w Gorzowie Wlkp.
Pierwszy sezon badań. Osada ludności
kultury łużyckiej z końca V okresu epoki
brązu do starszego okresu rzymskiego.

Przeprowadzone badania powierzchniowe w 1956 roku przez archeologów z Muzeum Archeologicznego w Poznaniu na lewym brzegu Warty od Gorzowa Wlkp. do Kostrzyna, ujawniły szereg stanowisk archeologicznych w pobliżu wsi Ulim. Począwszy od epoki kamiennej / okresu neolitu/ aż do wczesnego średnio-wieczna włącznie.

Stanowisko nr 2 usytuowane jest na polu/ nieużytek/ 40 m na północ od drogi z Ulimia do Łagodzina, a ca 85 m na południowy -wschód od stawu utworzonego przez przepływający strumyk ze wschodu na zachód, na wschodnim krańcu wsi. Przekopano ogółem 350m². Na głębokości ca od 45⁶ m - 75⁶ m pod powierzchnią odsłonięto 32 jamy/ w tym 3 paleniska/ o kształcie zbliżonym do okrągłego, o średnicy do 1,20 m. Wyłożone polnymi kamieniami o przekroju soczewkowatym w rzucie pionowym. Jamy w przekroju pionowym miały kształt zbliżony do prostokąta i półokrągły. Ich głębokość wahała się od 0,35 - 0,70 m. W każdej z nich znaleziono stosunkowo wielką ilość ceramiki /duże fragmenty/, kości zwierzęce i żuźle.

Przy wschodniej ścianie wykopu nr 2 / aru II/ odsłonięto dno pieca hutniczego. Grubość ścianek ca 15 cm. Trudno tylko określić czy był to piec kopulasty czy prostokątny. /?/. Kilkaset fragmentów naczyń różnego typu, żuźle i dno pieca hutniczego - wskazują, że była to osada produkcyjna.

Wstępną chronologię tej osady można określić na koniec V okresu epoki brązu, ludności kultury łużyckiej / grupy zachodnio-wielkopolskiej/ i zamieszkanie jej ciągle w okresie halstańskim, lateńskim i do początków okresu rzymskiego. Wyraźnie na to wskazuje ceramika z poszczególnych okresów chronologicznych, znaleziona przede wszystkim w jamach wypełniskowych. A występują one na jednym poziomie i nic nie wskazuje na to, że nastąpiło nawarstwienie się kilku osad na tym samym miejscu.

Badania na tym stanowisku zostały zakończone.

WICINA, pow. Lubako

patrz okres halstański

WIELEN, pow. Czarnków

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Poznaniu

Stanowisko 7

Badania prowadził mgr Dobromir Durczewski,
Finansował WKZ w Poznaniu. Pierwszy sezon
badań. Cmentarzisko ludności kultury łużyckiej
z IV - V okresu epoki brązu.